

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/259/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119227896
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:6119227896.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 64 948 242, podnikajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, so sídlom Šancová č. 1/A, 813 33 Bratislava, právne zast.: ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, proti žalovaným: 1.) A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XX, t.č. v ÚVTOS Košice, 2.) C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XX, obaja právne zast.: JUDr. Alexander Parajos, advokát, so sídlom Skladná č. 236/64, 040 01 Košice, o zaplatenie 24 101,86 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 24 101,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23 445,29 Eur od 27.01.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica (na upomínacom súde) dňa 4.2.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 24 101,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 23 445,29 Eur od 27.1.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že on ako veriteľ (ďalej aj ako „Banka“ alebo „žalobca“) a žalovaní v 1. a 2. rade ako spoludlžníci uzatvorili na základe žiadosti žalovaných dňa 23.02.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo E. (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 24 646,02 Eur za účelom refinancovania pôvodných záväzkov žalovaných vyplývajúcich z ustanovenia čl. III bod 4 Zmluvy o úvere.

Zmluvné strany sa dohodli, že poskytnutý úver sa bude úročiť fixnou úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % p.a.. Žalovaní sa zaviazali vyčerpaný úver splácať v 97 - ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka predstavovala splátku úrokov vo výške 193,85 Eur a ďalších 96 anuitných splátok vo výške 372,67 Eur splatných v platobný deň. (čl. II Zmluvy o úvere). Za platobný deň sa v

zmysle Zmluvy o úvere považuje 25. deň v mesiaci, (čl. II bod 8 Zmluvy o úvere). Medzi zmluvnými stranami bolo zároveň dohodnuté, že v prvý platobný deň sú splatné len úroky z vyčerpanej sumy úveru. Prvá anuitná splátka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na deň 24.03.2017. Konečná splatnosť poskytnutého úveru bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na deň 25.03.2025. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpísania Zmluvy o úvere predstavovala výšku 10,58 % p.a., pričom údaje pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v Zmluve o úvere Priemerná hodnota RPMN predstavovala ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere výšku 8,99 %. (čl. II. Zmluvy o úvere – základné podmienky úveru). Výška odplaty žalobcu vyčíslená v zmysle platných právnych predpisov ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere

predstavovala výšku 10,10 %. Celkové náklady žalovaných na poskytnutom úvere predstavovali v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere výšku 11 413,89 Eur a celková čiastka, ktorú mali žalovaní uhradiť, vyčíslená ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere predstavovala výšku 36 059,91 Eur. (čl. II. bod 15,16,17 Zmluvy o úvere). Pre prípad omeškania so splácaním sa zmluvné strany dohodli, že žalobca je oprávnený úročiť omeškanú sumu istiny úveru okrem zmluvného úroku aj úrokom z omeškania, ktorého výška bola v čase uzatvorenia zmluvy dojednaná na výšku 5,00 % p.a. (č. II bod 4 a čl. V bod 3 Zmluvy o úvere). V zmysle čl. IV bod 1 Zmluvy o úvere sa žalovaní zaviazali poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania, pokiaľ žalobcovi na nevznikne nárok a poplatky v platobný deň a spôsobom dohodnutým v základných podmienkach úveru. V zmysle čl. VIII Zmluvy o úvere, ak nastane niektorá zo skutočností ohrozujúcich riadne a včasné splnenie záväzkov žalovaných, ktorá je podľa ustanovení Zmluvy o úvere alebo Obchodných podmienok označená za dôvod mimoriadnej splatnosti úveru (prípád neplnenia), záväzky žalovaných sa stanú splatnými pred konečnou splatnosťou úveru dohodnutou v základných podmienkach Zmluvy o úvere, čím zanikajú účinky dohody o konečnej splatnosti úveru a žalovaní sú povinní vrátiť poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a žalobca je oprávnený požadovať vrátenie poskytnutého úveru spolu s príslušenstvom pred týmto časom. V zmysle ustanovenia čl. II bod 20 sa zmluvné strany dohodli na poplatkoch súvisiacich s poskytnutým úverom. Žalovaní sa v zmysle uvedeného ustanovenia zaviazali zaplatiť žalobcovi nasledujúce poplatky:

+ za poskytnutie Úveru: 49,47 Eur;

+ poplatok je splatný v mesačných splátkach vo výške 0,51 Eur na ťarchu Inkasného účtu v Platobný deň. Zmluvné strany sa dohodli, že ak Dlžník odstúpi od tejto zmluvy v zákonnej lehote alebo splatí Úver pred Konečnou splatnosťou Úveru, poplatok sa stáva splatný okamihom doručenia odstúpenia od tejto zmluvy Banke alebo okamihom predloženia požiadavky Dlžníka o predčasné splatenie Úveru Banke a Banka je oprávnená poplatok alebo jeho zostávajúcu časť zaúčtovať na ťarchu Inkasného účtu pri splatení Úveru,

+ zaslanie upomienok: o prvá upomienka: vo výške nákladov súvisiacich so zaslaním; splatný najskôr po 5 kalendárnych dňoch omeškania, o druhá upomienka: vo výške nákladov súvisiacich so zaslaním; splatný najskôr po 20 kalendárnych dňoch omeškania, o tretia a ďalšia upomienka: vo výške nákladov súvisiacich so zaslaním; splatný v deň odoslania upomienky,

+ zmena zmluvných podmienok: 35,00 Eur; splatný v deň uzavretia dodatku k tejto zmluve,

+ splatenie Úveru pred Konečnou splatnosťou:

1. pri zostávajúcej splatnosti Úveru do 1 roka vrátane: 0,50% z predčasne splatenej/splatnej sumy,

2. pri zostávajúcej splatnosti Úveru nad 1 rok : 1 % z predčasne splatenej/splatnej sumy; poplatok je splatný v deň mimoriadnej splátky alebo predčasného splatenia Úveru,

+ vklad Splátky v hotovosti: 2,00 Eur za každý vklad; splatný v deň vkladu Splátky v hotovosti.

Podmienky čerpania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere a v Obchodných podmienkach na poskytovanie úverov fyzickým osobám – nepodnikateľom (ďalej len Obchodné podmienky“).

Nárok žalobcu na poplatky súvisiace s poskytnutým úverom vyplývajú z čl. V bod 2 Zmluvy o úvere.

Keďže sa žalovaní dostali so splácaním poskytnutého úveru do omeškania, žalobca podaním zo dňa 28.11.2017: „Upomienka č. 2 – výzva na úhradu záväzku“ vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

Nakoľko žalovaní aj napriek doručenej výzve dlžnú sumu neuhradili, žalobca listom zo dňa 26.01.2018: „Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru – posledný pokus o zmier“ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 26.01.2018 a vyzval žalovaných na úhradu celého zostatku úveru.

Nakoľko žalovaný do dňa podania tohto Návrhu nezaplatil dlžnú sumu pristúpil žalobca k podaniu žaloby. K žalobe priložil dôkazy a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo E.; Obchodné podmienky na poskytnutie úverov fyzickým osobám – nepodnikateľom; Upomienku č. 2 – výzva na úhradu záväzku zo dňa 28.11.2017 spolu s dokladmi o doručení; Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru; posledný pokus o zmier zo dňa 26.01.2018 spolu s dokladmi o doručení; Výpis z úverového účtu; Prehľad výpočtu úrokov úveru; Výpis z knihy účtov žalobcu zo dňa 06.11.2017.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, proti ktorému podali žalovaní odpor. Ten odôvodnili tým, že bolo začaté trestné stíhanie pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin úverového podvodu, lebo boli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že vtedy neznámy páchatel' dňa 23.2.2017 v presne nezistenom čase v pobočke žalobcu v F. uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere zhodnú so zmluvou, ktorú predložil žalobca vo výške 24 646,02 Eur splatný v celkovej výške 36 059,91 Eur, pričom dlžníci nezaplatili 4 splátky za sebou a to splátku 10, 11, 12/2017 a 1/2018, v dôsledku čoho bola bankou dňa 26.1.2018 vyhlásená predčasná splatnosť úveru, ktorý doposiaľ neuhradili, teda tým,

že uviedol nepravdivé údaje o zamestnávateľovi a príjme, uviedol banku do omylu a vylákal od nej úver, ktorý nesplatil, čím takto banke spôsobil škodu vo výške 36 059,91 Eur. Podľa žalovaných je potrebné pripojiť predmetný trestný spis a zároveň prerušiť tunajšie konanie do právoplatného skončenia trestného konania.

K odporu priložili splnomocnenie pre právneho zástupcu.

3. K odporu sa vyjadril žalobca a uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaných. Podľa žalobcu išlo o účelové určenie poskytnutí finančných prostriedkov pre žalovaných na refinancovanie ich pôvodných záväzkov voči Slovenskej sporiteľni a.s. Ak žalovaní tvrdia, že zmluvu o úvere mal uzavrieť neznámy páchatel', tak žalobca poukazuje na podpisy žalovaných na predmetnej zmluve o úvere ako je na podpisy žalovaných na splnomocnení pre ich právneho zástupcu, pričom podľa jeho názoru je vysoko pravdepodobné, že ide o totožné podpisy. Predložil aj rámcovú zmluvu, kde sa nachádza podpis žalovaného v 1. rade, pričom vyzerá byť totožný ako ten na zmluve o úvere. Pri podpisovaní zmluvy o úvere, ktorá bola na ich žiadosť, bola overená totožnosť žalovaných na základe nimi predložených dokladov totožnosti. Dané doklady nepredložil žalobcovi neznámy páchatel', ale boli to samotní žalovaní, pričom žalovaní predložili žalobcovi nepravdivé doklady o zamestnávateľovi a o príjme, urobili tak vlastným úmyselným konaním. Žalobca nevidí splnenie predpokladov pre prerušenie konania, keďže v zmysle uvedených skutočností a predložených listiny dôkazov, je podľa neho možné predpokladať, že prebiehajúce trestné konanie bude zastavené. Taktiež navrhol pokračovanie sporu na príslušnom súde. K vyjadreniu priložil rámcovú zmluvu o bankových obchodoch, kópie preukazov totožnosti žalovaných.

4. Vec bola následne postúpená tunajšiemu súdu.

5. Žalovaní vo svojom ďalšom vyjadrení uviedli, že obrana žalobcu v civilnej rovine je podľa nich úplne pochopiteľná a legitímna, nakoľko nepozná obsah trestného spisu. V trestnom konaní predbežne vtedy vyšli najavo skutočnosti a to celá úverová transakcia bola riadená zo strany páchatel'a – G. H., ktorý vytvoril všetky potrebné predpoklady pre získanie finančných prostriedkov od žalobcu prostredníctvom žalovaných využitých ako tzv. „biele kone“. Trvali na tom, aby súd prerušil dane konanie do právoplatného skončenia trestného konania. Boli toho názoru, že ak by bol skutok spáchaný zo strany páchatel'a G. H., tak v civilnom konaní by bol daný priestor pre aplikáciu § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov – Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) alebo § 39a OZ, čo prezumuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu – zmluvy o úvere. V prípade, že by súd nevyhovel ich návrhu na prerušenie konania, tak navrhujú ich výsluch.

6. Súd následne zisťoval, že či sú dane predpoklady pre prerušenie konania a uznesením zo dňa 30.10.2019, sp.zn.: 4Cdp/259/2019 prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2019.

7. Trestné konanie bolo skončené odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 20.12.2022, sp.zn.: 1T/57/2020, ktorí proti žalovanému v 1. rade nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2023.

8. Súd doručil trestný rozsudok stranám sporu a umožnil stranám, aby sa vyjadrili a navrhli ďalší procesný postup.

9. Žalovaní vo svojom ďalšom vyjadrení uviedli, že súd v trestnej veci naznačil, že akým smerom sa má uberať dokazovanie vo vzťahu k nároku poškodených na náhradu škody v civilnom konaní. Trestný súd podľa nich prezentoval aj svoj právny názor vo vzťahu k nároku poškodených na náhradu škody a síce, že by civilný súd mal postupovať okrem iného aj v intenciách skúmania spoluzavinenia podľa § 438 ods. 2 OZ. V závere žiadali súd, aby dôsledne skúmal splnenie zákonných podmienok spotrebiteľskej legislatívy, aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, vzniesli námietku premlčania. Nárok žalobcu naďalej neuznávajú a ďalšie návrhy na dokazovanie nemali.

10. Žalobca reagujúc na vyjadrenie žalovaných uviedol, že z trestného rozsudku tunajšieho súdu nevyplýva nič, čo by odôvodňovalo absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere. Žalobca za poskytnutie úveru nezískal protiplnenie, ktoré by bolo v hrubom nepomere a taktiež žalobca nevyužil žalovaných tieseň, neskúsenosť, rozumovú nevypelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany vo svoj prospech.

Ďalej uviedol, že svoj nárok si neuplatňuje ako nárok na náhradu škody, ale z titulu predčasnej splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu nie je podľa neho možné aplikovať § 438 ods. 2 OZ. K tomu dodal, že žalovaná v 2. rade nakoniec nebola ani odsúdená za spáchanie trestného činu. Z trestného rozsudku podľa neho nevyplýva, že by bol žalovaný v 1. rade donútený k spáchaniu úverového podvodu a žalovaná v 2. rade ani len nevystupovala v dotknutom trestnom konaní na strane obžalovanej. Podľa žalobcu žalovaný v 1. rade nebol žiadnym spôsobom dotlačený k poskytnutiu spotrebiteľského úveru a navyše v predmetnom spore nevystupuje na strane žalovaného I. G. H..

Vo vzťahu k žiadosti žalovaných, aby súd preskúmal splnenie zákonných podmienok spotrebiteľskej legislatívy žalobca uviedol, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu a navyše žalovaný ani len nepoukázali na akékoľvek porušenie práv spotrebiteľov zo strany žalobcu.

Podľa žalobcu žalovaní neuviedli žiadne tvrdenia, že prečo by žalobca nemal byť aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Je toho názoru, že svoju aktívnu legitímáciu preukázal zmluvou o úvere ako aj skutočnosťou, že vystupoval ako poškodený v rámci trestného konania.

Jeho nárok podľa neho nie je premlčaný. Ak k predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 26.1.2018 a žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 4.2.2019, v dôsledku čoho nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu.

K trestnému konaniu uviedol, že skutočnosť, že G. H. prišiel za žalovaným v 1. rade so žiadosťou, aby si zobral na seba úvery, neznamená automaticky, že žalovaný v 1. rade nemal na výber a nemohol odmietnuť požiadať o poskytnutie úveru zo strany žalobcu. Taktiež bolo na žalovaných, že ako sa rozhodnú naložiť s peniazmi, ktoré dostali od žalobcu.

11. Žalovaní vo svojom ďalšom vyjadrení uviedli, že žiadajú, aby sa tunajší súd dôsledne riadil skutkovými i právnymi závermi trestného rozsudku tunajšieho súdu. Taktiež namietali svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Po výzve zo strany súdu doplnili, že netrujú na svojom výsluchu, keďže skutočnosti, ktoré by vzišli z ich výsluchu, už zišli z trestného konania. Súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a nenavrhuje vykonanie ďalších dôkazov.

13. Súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, lebo strany sporu súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a nemali žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Strany sporu tak nevyužili svoje právo zúčastniť sa pojednávania, čo súd rešpektoval a rozhodol len na základe predložených listinných dôkazov. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8.12.2023.

14. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, lebo žalovaní na svojich výsluchoch netrvali. Súd taktiež nepripájal trestný spis tunajšieho súdu, lebo žalovaní na tom netrvali a podstatné skutočnosti vyplývajú z právoplatného trestného rozhodnutia, ktoré je súčasťou spisu, ktoré strany sporu poznajú. Na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci :

15. Medzi stranami bolo sporná žalovanými namietaná aktívna legitímácia žalobcu, pasívna legitímácia žalovaných, platnosť úverovej zmluvy, porušenie spotrebiteľského práva, premlčanie nároku žalobcu.

16. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.2.2017 vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanými. V zmysle zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 24 646,02 Eur na splatenie spotrebiteľských úverov, ktoré mali žalovaní v J. J., G., s úrokovou sadzbou 9,9% s počtom splátok 97, s výškou splátky 372,67 Eur vždy k 25.-mu dňu v mesiaci s prvým platobným dňom 24.3.2017 a konečnou splatnosťou úveru do 25.3.2025, s celkovými nákladmi žalovaných vo výške 11 413,89 Eur a celkovou čiastkou, ktorú musia zaplatiť vo výške 36 059,91 Eur z RPMN vo výške 10,58%, priemernou hodnotou RPMN 8,99%, s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 49,47 Eur. Zmluva je podpísaná žalovanými.

17. Upomienkou č. 2 – výzvou na úhradu záväzku zo dňa 28.11.2017 vyzval žalobca žalovaných k úhrade záväzku najneskôr v lehote 3 dní od dňa doručenia tejto výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradia v lehote do 3 mesiacov od prvého omeškania so zaplatením splátky, bude žalobca požadovať zaplatenie celého zostatku úveru spolu s jeho príslušenstvom aj pred časom dohodnutým

v zmluve o úvere a pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere bude vymáhať využitím dostupných právnych prostriedkov, resp. prostredníctvom 3. osoby. Predmetné výzvy boli žalovaným doručené dňa 4.12.2017, čo vyplýva z doručeníek.

18. Oznámením o predčasnej splatnosti úveru a výzve na úhradu celého zostatku úveru zo dňa 26.1.2018, žalobca oznámil, že využil svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celého zostatku úveru a príslušenstva a úver sa stal splatným dňa 26.1.2018. K dátumu oznámenia dlh žalovaných predstavoval sumu istiny vo výške 23 445,29 Eur, riadne úroky vo výške 646,73 Eur, úroky z omeškania vo výške 7,87 Eur, poplatky za vedenie účtu vo výške 2,04 Eur a poplatok za predčasné splatenie úveru. V závere ich žalobca žiadal o zaplatenie zostatku úveru a príslušenstva v lehote do 3 dní od doručenia danej výzvy a poučil ich, že ak nedôjde z ich strany k úhrade, žalobca pristúpi k vymáhaniu využitím dostupných právny prostriedkov. Oznámenie bolo doručené žalovaným dňa 2.2.2018, čo vyplýva z doručeníek.

19. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaný od 24.2.2017 do 6.11.2017 zaplatil istinu vo výške 1 200,73 Eur, úroky vo výške 1 535,53 Eur, úroky z omeškania vo výške 0,16 Eur, poplatky vo výške 3,57 Eur. Žalovaní vykonali poslednú úhradu dňa 6.11.2017, ktorou uhradili zameškanú splátku 9/2017.

20. Predžalobnou výzvou zo dňa 7.11.2018 žalobca oznámil žalovaným výšku ich záväzku v celkovej výške 26 829,54 Eur a vyzval ich na úhradu do 5 dní od doručenia výzvy. Poučil ich, že ak požadovanú sumu nezaplatia, bude nútený uplatniť svoje nároky na súde. Uvedené bolo doručované žalovaným dňa 8.11.2018, čo vyplýva z poštového podacieho hárku.

21. Z potvrdenia Okresného súdu Banská Bystrica vyplýva, že žaloba bola prijatá dňa 4.2.2019 o 10:45.

22. Z rámcovej zmluvy o bankových prevodoch zo dňa 24.2.2017 vyplýva, že táto zmluva bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, pričom podpis žalovaného v 1. rade sa javí rovnaký ako jeho podpis na zmluve o úvere ako aj na jeho preukazoch totožnosti.

23. Z preukazov totožnosti žalovaných bolo zistené, že podpisy žalovaných na preukazoch totožnosti sú očividne rovnaké ako podpisy žalovaných na zmluve o úvere. Tieto osobné doklady žalovaných museli byť predkladané žalobcovi, ktorý ich predložil do konania.

24. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.12.2022, sp.zn.: 1T/57/2020 bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného okrem iných aj z toho, že v presne nezistenom čase do 23.2.2017 na žiadosť obžalovaného G. H., aby v pobočke žalobcu v Michalovciach vylákal úver k čomu mu odsúdený G. H. zabezpečil doklady deklarujúce, že je zamestnancom spoločnosti AP GROUP, s.r.o. a simuloval vyplácanie príjmu, hoci v skutočnosti išlo iba o predstierané zamestnanie, kde žalovaný v 1. rade mzdu reálne nedosahoval a pomocou týchto podkladov žalovaný v 1. rade, hoci vedel, že nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru a úver nebude splácať, uzatvoril dňa 23.2.2017 so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto civilného sporu, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 24 646,02 Eur, finančné prostriedky z tohto úveru získal obžalovaný G. H., pričom týmto konaním bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 24 646,02 Eur. Žalovaný v 1. rade takýmto konaním spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uloženým ochranným dohľadom v trvaní 1 rok. Podľa vykonaného dokazovania v trestnom konaní sa žalovaný v 1. rade priznal k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a súd jeho vyhlásenie o vine či priznanie prijal. Žalovaný v 1. rade k úlohe obžalovaného H. pri ním páchanom pokračovacom trestnom čine úverového podvodu na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so žiadosťou o to, aby na seba vzal úvery, ho oslovil obžalovaný H. s tým, že jeho rodina má finančné problémy. Za účelom žiadosti o poskytnutie úveru ho obžalovaný H. aj formálne zamestnal, platil za neho ako zamestnanca odvody, mzdu však žalovaný reálne nedostával. Tá mu bola zasielaná na účet, ktorým disponoval obžalovaný H.. Žalovaný v 1. rade v skutočnosti pracoval len v spoločnosti Cargo Slovakia a to aj v rozhodnom období, kedy mal byť aj zamestnancom spoločnosti AP GROUP. Všetky záležitosti ohľadom žiadosti o úver vybavoval obžalovaný H., ktorý následne aj disponoval poskytnutými finančnými prostriedkami. Žalovaný v 1. rade z nich nemal žiadny prospech s výnimkou vyplatenia jedného jeho dlhu obžalovaným H. v J. J. G.. Žalovaná v 2. rade v trestnom konaní ako svedok vypovedala, že so žiadosťou o uzatvorenie úverovej zmluvy jej manžel oslovil práve G. H., neskôr žiadal uzavrieť ďalšie a ďalšie zmluvy, ona bola prítomná

pri podpisovaní asi 3 z nich. Obžalovaný G. H. k nim chodil domov so štosmi papierov, ona mala podpísať tie označené ružovou farbou, jej manžel mal podpísať označené zelenou farbou a následne s nimi chodil aj priamo k uzatvoreniu zmluvy, kde on komunikoval s pracovníkmi banky, pre ktorých brával aj darčeky. Žalovaná uviedla že z poskytnutých úverov nemali nič, tie išli na bankový účet G. H.. Podľa žalovanej jej manžel pracoval 30– 5 rokov na železnici, určitý čas pracoval aj pre G. H. vo voľnom čase ako traktorista a to aj v čase, keď boli poskytované úvery. V spoločnosti AP GROUP bol vedený len na papieri, nemal z nej žiadny príjem. Obžalovaný H. im niekoľkokrát finančné pomohol, avšak spolu sumou najviac 500,00 Eur a tiež, že splatil dlh žalovaného v 1. rade v J. J., aby mohol žiadať o úver. Žalobcu ako poškodeného súd odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného konania.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov – Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

28. Podľa § 511 ods. 1-3 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

29. Povinnosťou žalobcu pre úspech v spore bolo preukázať súdu existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanými, splnenie jeho zmluvnej povinnosti v podobe poskytnutia úveru a nespĺnenie zmluvnej povinnosti žalovanými v podobe riadneho splácania úveru v dôsledku čoho žalobca úver zosplatil a požaduje zaplatenie celej dlžnej sumy a príslušenstva v podobe úrokov z omeškania skrz omeškание žalovaných.

30. Súd má preukázanú existenciu právneho vzťahu, ktorá vyplýva zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanými.

31. Vo vzťahu k existencii právneho vzťahu žalovaní namietali aktívnu legitímáciu žalobcu, pasívnu legitímáciu žalovaných ako aj platnosť úverovej zmluvy, ktorá zakladá právny vzťah medzi stranami sporu.

32. Súd sa v úvode zaoberal námietkou žalovaných ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať.

Žalovaní vôbec nešpecifikovali a neuviedli súdu v čom má spočívať nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní a už vôbec k tomu neposkytli žiaden relevantný dôkaz. Nie je povinnosťou súdu suplovať aktivitu strán sporu a už vôbec nie ak sú právne zastúpení. Povinnosť tvrdenia a následne dôkazné bremeno zaťažuje strany sporu. Na druhej strane ako to už bolo naznačené, tak žalobca predložil zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že žalovaným poskytol úver, čo zároveň žalovaní aj začali splácať a vykonali niekoľko úhrad. Uvedené vyplýva z prehľadu úhrad. Na zmluve o úvere sú podpisy žalovaných, ktoré sú očividne zhodné s podpismi žalovaných napríklad v ich preukazoch totožnosti, ktoré predložil žalobca. Žalovaní nakoniec ani výslovne nepopreli, že by dané zmluvy podpísali. Práve naopak z vykonaného dokazovania v trestnom konaní a z trestného rozsudku bolo zistené, že žalovaní sa priznali k podpisovaniu zmlúv, medzi ktorými bola aj zmluva, ktorá je predmetom tohto sporu.

33. Rovnako súd považuje za nedôvodnú aj námietku žalovaných ohľadom nepreukázania ich pasívnej vecnej legitímácie v spore. Súd poukazuje na predchádzajúci výklad ako aj na vyššie zistené skutočnosti, z ktorých vyplýva, že žalovaní celkom zrejme podpísali predmetnú úverovú zmluvu, čerpali úver, čiastočne splácali úver. Uvedené vyplýva z ich podpisov na úverovej zmluve, ktoré sú rovnaké ako ich podpisy na preukazoch totožnosti. K podpisaniu zmluvy sa priznali v trestnom konaní. Aj skutočnosť, že žalobca disponoval kópiami dokladov totožnosti žalovaných svedčí o tom, že žalovaní boli účastní podpisovania úverovej zmluvy. Ak žalovaní tvrdia, že poskytnutý úver reálne nespotrebovali, tak uvedené je bez právnej relevancie pre posúdenie sporu. Bolo rozhodnutím žalovaných, že či získané finančné prostriedky reálne využijú pre seba alebo ich odovzdajú G. H.. Odovzdaním peňazí žalovanými ako dlžníkmi 3. osobe nespôsobuje logicky zmenu na strane dlžníka, ale zakladá to nový právny vzťah medzi žalovanými a 3. osobou. Ak žalovaní tieto peniaze skutočne odovzdali 3. osobe - Pčolinskému a ten im ich nevrátil, môžu sa domáhať svojich nárokov na ich prípadné vrátenie od H..

34. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa § 39a OZ, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

36. Podľa názoru súdu je neopodstatnená aj námietka žalovaných ohľadom neplatnosti úverovej zmluvy podľa § 37 ods. 1 OZ a § 39a OZ.

Z tvrdení žalovaných možno dedukovať, že žalovaní namietajú, že úverová zmluva z ich strany nebola podpísaná slobodne a že v ich prípade išlo o úžeru.

Skutočnosť, že právny úkon nebol vykonaný slobodne zaťažuje z hľadiska dôkaznej situácie v danom prípade a logiky veci žalovaných, ktorí majú preukázať, že úkon neurobili slobodne. Bolo objektívne možné preukázať, že popísanie zmluvy o úvere nebolo z ich strany slobodné. V danom prípade sa prezumuje, že úkon bol urobený slobodne. Žalovaní neposkytli súdu žiaden dôkaz o tom, že by z ich strany nešlo o ich slobodné rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu so žalobcom. Samotní žalovaní požiadali žalobcu o poskytnutie úveru, samotní žalovaní mu predložili svoje doklady totožnosti za účelom získania úveru a nakoniec aj čerpali financie z úveru. Nebolo žiadnym relevantným dôkazom preukázané, že by žalobca na nich nejakým spôsobom tlačil, či naliehal, aby si od neho vzali úver. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k žiadaniu o úver ich prehovoril odsúdený G. H.. Uvedené však nemá a nemôže mať vplyv na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými.

Taktiež súd konštatuje, že neboli naplnené podmienky pre neplatnosť právneho úkonu z dôvodu úžery. Žalovaní žiadnym spôsobom neprezentovali argumenty, ktoré by mali spočívať v tom, že im žalobca poskytol úver za zjavne nevýhodných podmienok zneužitím ich tiesne, ľahkomyselnosti, nevedomosti či iných. Bola to snaha práve žalovaného v 1. rade spolu s odsúdeným G. H., ktorí sa snažili podvodným spôsobom vylákať od žalobcu finančné prostriedky, o ktorých vedeli, že ich nebudú vedieť skutočne vrátiť a za účelom ich získania poskytli žalobcovi nepravdivé údaje o príjmoch žalovaných, začo bol napokon žalovaný v 1. rade spolu s G. H. odsúdený a boli im uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Sám žalovaný v 1. rade uvedené priznal v trestnom konaní. K tomu možno dodať a zdôrazniť,

že žalovaný v 1. rade bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu, ktorý je z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu úmyselným trestným činom.

37. Obrana žalovaných spočívajúca v žiadaní súdu o preskúmanie právneho vzťahu strán sporu z hľadiska spotrebiteľskej legislatívy je veľmi všeobecná, nekonkrétna, generická, nepostačujúca. Súd tak opätovne uvádza, že nemôže suplovať aktivitu strán sporu, čo sa týka povinnosti tvrdenia. Súd nie je povinný a ani oprávnený bezbreho preskúmať celý spotrebiteľský vzťah bez toho, aby čo len právne zastúpený spotrebiteľ náznakom poukázal na nedostatky právneho vzťahu. Z toho, čo súd preskúmal celý spotrebiteľský vzťah nevzhladol žiaden dôvod neplatnosti úverovej zmluvy, žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ani porušenia poskytovateľa úveru, ktoré by mali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

38. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

39. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Napokon v závere sa súd zaoberal žalovanými vznesenou námietkou premlčania. Žalovaný síce výslovne nespochybnili možnosť žalobcu zosplatiť úver, avšak uvedené súd skúma z úradnej povinnosti a je to potrebné ustáliť z dôvodu určenia začiatku plynutia premlčacej doby, nakoľko v prípade riadneho zosplatenia úveru premlčacia doba plynie od dňa nasledujúceho po zosplatení celého úveru a v prípade, že by nedošlo k riadnemu zosplateniu celého úveru, všetky splátky by sa premlčovali samostatne.

Žalovaní mali splácať úver v mesačných splátkach vždy k 25.-mu dňu v mesiaci. Žalovaní sa podľa tvrdenia žalobcu s poukazom na výpis z úverového účtu dostali do omeškania so splátkou 10/2017, ktorá bola splatná k 25.10. 2017.

Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátky za 10/2017 (splátka splatná dňa 25.10.2017). Poslednú úhradu vykonali dňa 6.11.2017, ktorou bola uhradená splátka za 9/2017 splatná dňa 25.9.2017. Žalovaní doposiaľ danú splátku nezaplatili a 3 mesiace od dňa 26.10.2017 uplynulo dňa 26.1.2018.

Žalobca upomienkou zo dňa 28.11.2017 vyzval žalovaného na úhradu splátky 10/2017 a upozornil ho na možnosť zosplatiť celý úver. Uvedená upomienka – výzva bola žalovaným podľa doručeníek doručená dňa 4.12.2017.

V prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej zročnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak uplynula lehota 3 mesiacov od splatnosti niektorej neuhradenej splátky (§ 53 ods. 9 OZ), upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatiť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ), a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3-mesacnom omeškaní so splátkou, pre ktorú dlh zosplatiť (§ 565 OZ v spojení s §53 ods.9 OZ). Ak zákonodarca stanovil veriteľovi povinnosť upozorniť spotrebiteľa na to, že využije svoje právo na zosplatenie dlhu, je dôležité, aby túto povinnosť veriteľ splnil, z obsahu ktorého upozornenia musí byť zrejme splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 OZ a výslovné upovedomenie spotrebiteľa na možnosť vykonania práva veriteľa podľa § 565 OZ. Tento zákonom predpokladaný hmotnoprávny úkon veriteľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma má korešpondovať forme právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranne predčasné zosplatenie pohľadávky trpí vadami podľa všeobecných ustanovení OZ o právnych úkonoch, alebo nevychádza zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 OZ, alebo sa preukáže, že nebolo doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nemôže vyvolať zmysluplné právne účinky a veriteľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa. Pokiaľ veriteľ nezosplatiť úver do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, právo podľa § 565 OZ mu pre tú ktorú splátku vo vzťahu ku ktorej boli už spomínané podmienky splnené, zaniká a opätovne vznikne, ak dlžník neuhradí niektorú ďalšiu nasledujúcu splátku. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.3.2023, sp.zn.: 2CoCsp/28/2022).

Pôvodný veriteľ úver zosplatnil včas, keď ho zosplatnil dňa 26.1.2018 ako to vyplýva z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ak žalobca zosplatnil úver ku dňu 26.1.2018 mohol tak za splnenia všetkých zákonných podmienok urobiť pre splátku splatnú dňa 25.10.2017, ktorú zľavovní neuhradili a zároveň uplynula 3- mesačná lehota v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Najskôr tak mohol úver zosplatniť 26.1.2018 a najneskôr 24.2.2018.

Z oznámenia o zosplatnení úveru podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca zosplatnil úver ešte dňa 26.1.2018 ako to tvrdí v žalobe a žalovaným bolo oznámenie doručené dňa 2.2.2018 ako to vyplýva z doručeníek.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žalobca splnil všetky zákonom predpísané náležitosti pre platné zosplatnenie úveru.

41. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

42. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

43. Ak teda žalobca riadne zosplatnil úver ku dňu 26.1.2018, tak všeobecná trojročná premlčacia doba by začala plynúť od dňa nasledujúceho, t.j. 27.1.2018 a uplynula by 27.1.2021. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 4.2.2019, teda v rámci premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že aj keby súd dospel k záveru, že žalobca nezosplatnil úver riadne, tak najstaršia nezaplatená splátka bola 10/2017 bola splatná 25.10.2017 a premlčala by sa 26.10.2020 a žaloba bola podaná 4.2.2019. To znamená, že aj prípadné samotné najstaršie dlžné splátky boli uplatnené na súde včas.

44. V závere považuje súd za potrebné uviesť, že závery súdu v trestnom konaní ohľadom aplikácie § 438 ods. 2 OZ – spoločná zodpovednosť pri náhrade škody, nie sú pre súd v civilnom konaní záväzné a relevantné. Súd je v zmysle § 193 CSP viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Uvedené nemožno aplikovať z dôvodu, že žalobca si neuplatňuje v tomto konaní nárok na náhradu škody, ale ide o zaplatenie dlžnej sumy z poskytnutého úveru.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel stotožňujúc sa s argumentáciou žalobcov a ich výpočty žalovanej sumy, ktoré vyplývajú z predložených listinných dôkazov, na ktoré súd zároveň poukazuje. Súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s tým, že plnením jedným z nich zanikne dlh druhého v rozsahu tohto plnenia.

46. Podľa § 220 ods. 2 CSP, súd v rozsudku uviedol iba dôvody, ktorými dal odpoveď na podstatné skutkové a právne tvrdenia strán, uviedol, ktoré iné tvrdenia strán neakceptoval ako podstatné pre rozhodnutie, o ktoré zistenia oprel svoje rozhodnutie a ktoré tvrdenia neodôvodňujú ich uplatnenie pre navrhované rozhodnutie vo veci alebo navrhovaný procesný postup. Povinnosťou súdu je v dôvodoch rozsudku uviesť a vyhodnotiť iba tie tvrdenia, dôkazy a návrhy strán, ktorým súd priznáva závažnosť a podmienku nevyhnutnosti pre presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia vo veci. Z uvedeného dôvodu na otázky, ktoré tento charakter nespĺňajú, súd nemusí dať v odôvodnení rozsudku odpoveď a ani sa o nich zmieňovať.

47. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Súd zaviazal žalovaných na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej istiny úveru od dňa nasledujúceho po zosplatnení celého úveru tak ako to požadoval žalobca, teda od dňa 27.1.2018.

50. Úspešnej žalujúcej strane súd priznal proti neúspešnej žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP). Pre úplnosť súd dodáva, že z obsahu spisu ako ani z vyjadrení strán sporu neboli súdom zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP – dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.